

BREDASCHE

Staat-, Letterkundig en

NIEUWS-

Zondag en Maandag

COURANT.

Wetenschappelijk

BLAD.

7 en 8 Januarij.

Frankrijk.

Paris, den 5den Januarij.

In de zitting van de kamer der peers van heden, welke onder anderen door den Hertog van Orleans werd bijgewoond, werd door den voorzitter, den heer Foulquier, het ontwerp-neder van de koninklijke aanspraak gelezen en de discussie over hetzelfde onmiddellijk daarna geopend. De eerst ingeschreven redenaar was de heer de Droux Brès. Dezelve las een lang discours, waarin hij de buiten- en binnenlandsche staatkunde van Frankrijk doortrapt; hij liet eerst geslachte, de binnenlandsche staatkunde, kwam hij bijzonder naar op de amnestie, welke de rust en het vertrouwen aan het land soeken weder gegeven te hebben. Wanneer hij echter onder de leden van het kabinet nog lieden zag, die de wet van de scheiding der rechtsbedeeling hadden voorgedragen, dan vroeg hij zich, of er werkelijk een ander stelsel gevolgd werd, of dat er slechts een oogenblikkelijke stilstand plaats greep. Aan het einde van zijn discours vroeg de heer de Droux Brès den president van den raad, den heer Molé, af, welke met betrekking tot de buitenlandsche staatkunde, de tegenwoordige bondgenooten van Frankrijk waren; wat er nog van het verbond met Engeland was, en in welke betrekking men tot de andere Europeesche mogendheden stond; welke pogingen men had aangewend, om Engeland te beletten van zich in versterkte punten nabij de franche grenzen te vestigen; of het lot van de bezittingen in Afrika in de tegenwoordige zitting bepaald zou vastgesteld worden, en of Constantine door Frankrijk zou gehouden worden? Omtrent de binnenlandsche staatkunde verlangde de heer de Droux Brès te weten, of het stelsel door de ondergeschiedene vorige ministerien gevolgd, geheel was opgegeven; of er eendragt van inzigten en beginselen onder de tegenwoordige leden van het kabinet bestond; of, eindelijk, de exceptionele wet, die aan de onder-officieren der gendarmerie in acht westelijke departementen eene regeringsmacht toekent, die slechts tot de magistratuur toekomt, nog niet afgeschaft zou worden.

De president van den raad, de heer Molé, nam dadelijk het woord op om den vorigen spreker te beantwoorden. Hij deed opmerken, dat deze eene stelselmatige oppositie het gouvernement aandeed. Wat het stilwijken betrof in een naburig land, ter gelegenheid van de aanspraak der kroon, omtrent de vriendschap met Frankrijk, liet lag niet in de reden, om telken jare zich op een verband te beroemen, dat sedert lang bestond en waarvan de werking dagelijks ondervonden werd. Nooit waren de betrekkingen met Engeland vertrouwelijker dan thans geweest; hetzelfde gold ten aanzien van Spanje en Portugal. Wat aangaat de bezetting van de Radege, de Engelschen hadden zich van die haven slechts meester gemaakt om eene veilige legplaats voor hunne schepen te hebben, en wat de citadel betrof, waarvan men gesproken had, dat ze zou slechts in een aarden werk bestaan, dat strekken moest om het vreemde leger te beschermen. De vorige redenaar, den heer de Droux Brès, heeft gezegd, dat van Algerië gesproken, ik vraag dat hetgeen hij daarvan zeide door hem uit de debatten werd getrokken; hij heeft van de weifelingen in het kabinet gesproken; ik moet antwoorden, dat hetzelfde geen oogenblik op dat punt veranderd heeft; de expeditie van Constantine werd uitgezonden, zonder dat men zich door de kansen van minnelijke afwikkeling een oogenblik daarvan heeft laten terdig houden. Onze zeemacht eindelijk, zoo wel als onze invloed in Afrika, hebben ten aanzien van Tunis de houding die paste doen aannemen en eene volkomene voldoening voor de beleediging den konink aangedaan, doen verwerven.

„Ik ga,“ ging de heer Molé voort, „ik ga tot de beantwoording over eener schiedingste aanspraak die ik niet met stilwijken mag verhooren; aansprekende op het geslachte van de koninklijke aanspraak, waar de Konink van Frankrijk versindingsaan gewaagt, heeft de vorige redenaar zich bedroefd. . . .” Hier viel de

heer de Droux Brès den heer Molé in de rede, om te zeggen, dat hij zich als goed koninklijk bekeerd had. In geïnteresséerde taal sprak de Hertog van Orleans het woord, hetgeen door een lachende meningsverandering onder de peers verwachte. „Ik wil niet,“ aldus de Prins, „dare gelegenheden te laat te kunnen komen, om de zaak onder haar waar oogpunt te doen beschouwen. Het karakter de vrijheid van de eerediensten hebbende verlornd, zou ik niet kunnen begrijpen dat de Koninklijke Familie van die waldad aan alle Franschen geschenken, moest uitgesloten zijn; wat mij aangaat, ook ik ben goed katholiek, te meer aan de godsdienst mijner voorgangers gehecht, om de verbindingen niet aan te gaan van alle mijne kinderen in die godsdienst op te voeden. Ik ben bereid om dien waarborg te geven.” Des Prinsen woorden werden met toejuiching beantwoord.

De heer Molé ging alom verder voort met de beantwoording der interpellation van den heer de Droux Brès; men had, zeide hij, den aard der amnestie zoeken in een verkeerd licht te stellen; zij was een uitvloeisel van 's Konings goed hart, en hij, minister, had daarvan geen voorwaarde voor zijn aanblijven in het ministerie gemaakt. Op de laatste vraag betrekkelijk de eendragt in het ministerie, zeide de heer Molé, dat die minner grooter geweest was. Het stelsel der ministers was, in 't kort, om buiten alle partijgeest de zaken te bestieren en slechts het welzijn van het land op het oog te houden.

Na een kort antwoord van den heer Droux Brès, en nadat nog de heer Montalembert had gesproken, werd de afwikkeling der zaken gesloten en tot de behandeling van de afwikkeling overgegaan.

De afwikkeling van het ontwerp der afwikkeling der zaken werd door den president van den raad, de ministers van oorlog en financiën gehoord. Tot haren rapporteur heeft hij den heer Saint-Marc Girardin benoemd; maandag zal waarschijnlijk de discussie in de kamer aanvangen.

— De *Temps* spreekt van een uitgebreid ontwerp, hetwelk bestaan zou in de aanvraag van de middelen aan de kamer om de binnenlandsche vaart, even als ten aanzien der wegen, vrij van alle lasten te maken; een ontwerp welker verwonderlijke vooruitgang op nijverheid van het groot gewigt zoude zijn.

— De prins Charles Lucien, Bonaparte zoon van Lucien Bonaparte, bevindt zich tegenwoordig in deze hoofdstad.

— Omtrent Spanje houden de ministeriele bladen de beide volgende telegraphische depeches.

• Bordeaux, 5: December.

• Oras kondigt van den 26sten uit Alcovieja aan, dat een batalion en 30 paarden van Cabrera die een konvooi naar Cantavieja begeleiden, nabij Allaga door een eskadron troepen der koningin overvallen en vernield waren. Oras heeft zijne beweging op Cantavieja voortgezet.

• De pretendent was den 27sten te Llodio, waar Gurgue even te voren was aangekomen, na in de vallei van Mena en op den weg naar Kastilien, de expeditie, sterk 6,500 man, onder de bevelen van Zavala, Merino en den markies van Bobada te hebben gelaten.

• Van den 7sten januarij.

• De vereeniging van 12000 christinos te Medina del Campo heeft de 7000 karlisten van Merino in de vallei van Mena tegenovergetrokken. — Basilio Garcia bevond zich aan de zijde van Mendavia.

— In de bijzondere berichten uit Saragossa van den 28sten december wordt de overvaling van het karlistisch konvooi nabij Cantavieja bevestigd; daarentegen hadden de christinos nabij Santander eenig welken geleden.

De generaal Zapatero die zich naar Madrid wilde begeven, was wagens ongesteldheid verpligt geweest te Logroño te verhooren.

Wie zich voor den geest terughaalt al wat er ten vorigen jaer zoo al gebeurt is in de Europeische staten met betrekking tot hunne binnen- of binnenlandsche aangelegenheden, en dan eene vergelijking maakt met den toestand waarin Nederland zich nu bevindt, die zal voor sloten verkrijgen, dat bij de maten van ramp die aan hetzelfde werd toegemeten, eene grootere mate van moed en voorspoed is geschouwd, die drijft tot dankbaarheid jegens den Regeerder der wereld. Noch de revolutionaire zegenaan, zoo als hij in Portugal, ten spijt van alle voorstanders van gematigde vrijheid, geplaatst is; noch de bloedige weelingen van den Spaanschen burgerkrijg; noch het aanhoudend rooken en vlammen van den volkaan der bandeloosheid, zoo als die Frankrijk verbruist; noch de dreigende stand der drie assenpartijen, die in Groot-Brittannië elkander het gezag betwisten; noch eenige andere ontastbare staatkundige aangelegenheden, welke die landen beletten om en wel en gerechtigheid te verdedigen, in vrede en rust; vertoonen in ons gezegend Vaderland daarvoor eenige potent, vidden in ons vaderland voorstanders, toezichters of bewonderaars. Daarom, omdat dat alles niet bij ons gevonden wordt; daarom, omdat Nederland aan die berouwen vreemd is gebleven, heeft Nederland niet wat dankbaarheid. — Het men verder rond bij het wettigen vrede met alle volken, die bij den gedwongen vrede tegenover België, die voor de Europeische staatkunde een leed en een belijheid schijnt geworden te zijn, en het misschien inderdaad is bij den afval en de uiteenscheuring des rijks in 1830, heeft Nederland zyne zedelijke kracht in de Europeische staatkunde niet maar behouden, maar dezelve nog zich vermeerderen. Nederland wordt niet zoo als andere kleine staten, in eene voortdurende schijn van schijn het even als alle de leden van het Europeische staatkunde, zich genoodt voelt om het geweld in de schied te houden. Het aan zinnen met genoeue Vrijheit naar de grondwet des lands, en geeft een heilich tegenbeeld aan den koning van Hanover, die bij de schending van de heiligste burger- en staatsregten, zich opwerpt als alleen heerscher die aan het volk geene regten, dan die zyne genade verlenen wil, toekent, en Europa zoo in brand gestoken hebben. Indien hij met eene minder heilige heide te doen had, zyne strafge geschieden van verrijzende gevelen, zoo als in de geschieden over de gemeene huppen. Bedroeven ons niet want de verrijzende van enkele bankiers van verouderde staatkundige staatkundige begrippen zal, zoo wij vertrokken, een gewencht einde genomen hebben, bij de wijking van het burgerlijk bestaan der sekse. De inwendige stoffelijke bestaan des rijks is waarlijk gezegend; men heeft de provincien slechts te bezoeken om er overtuigd te zijn. Het is waar, de gehele staat der buitenlandsche geschieden maakt groote kosten onafbreukelijk; maar gelukkig heeft een wils heere in de Inden men van konnen geopend. De zoo lang verachte, zoo dikwils als in het vergeten opdagende

organisatie der regtsmagt is nu bij eene plegtige verklaring der regering voor dit jaar vastgesteld, en zonder zich zelve voortaan in eer en vertrouwen te kort te doen, kan zij die verzekering niet intrekken. Eene vermindering van lasten is mogelijk geworden, en zal de welgezindheid der Natie jegens de regering sterken; de spoorweg naar Arnheim, de droogmaking der Barlemmermeer, beloven nieuwe en veelbelovende uitkomsten voor handel en akkerbouw; zijn deze niet even zoo vele rekenen tot dankbaarheid? En heeft Land en Koning een treffend verlies geleden, is het verscheiden eener waardige koningin; wil God geen kruis schenken, en heeft Zijne zegenende hand geen balsam zou voor die wonden? Dankbaarheid aan God zij dus bij het herdenken het eerst gevoel der Natie.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND. — In een der meest geachte Duitse bladen, de *allgemeine Augsbuergsche Zeitung*, leest men een belangrijk schrijven uit het Hanoversche, waarvan het volgende de hoofdzakelijke inhoud is: « De hogeschool van Göttingen heeft, sedert de Septemburg, bij ons onafgebroken de opmerkzaamheid van het beschaaft Duitsland tot zich getrokken. Ieder, die met de belangrijkheid der *Georg-Augusta*, al ware het slechts bij name, bekend is, heeft wellicht wellicht over het eeuwigste niet de levendigste dilleme's geleend, en dat hij op nieuw voortvarenden bleef dezer beroemde hogeschool, zijnen oek, volgen, de nieuw begonnen eeuw derzelve beschouwen. Dubbel groot moet dan ook thans de eufantie zijn, welke de laatste berichten bij elk verwekt hebben die voor de Wetenschappen bezield is. Göttingen verliest immers niet minder dan zeven van dezelfde uitmuntenste leerders, en in Dantzig, Göttingen, Erlangen en Althaus gaan sterren der eerste grootte uit den horizon der *Georg-Augusta* onder. Wij vermijden hier alleszins het ditzelfde laatste staatkundigen stap en deze s gevolgen in betrekking staat, om slechts dat aan te raken, waarover alle partijen een oordeel hebben; hunne betrekking, namelijk als leerders, als leden der Duitse Wetenschappen. De wijze, waarop zij hun ontslag hebben bekomen, bewijst genoeg dat de Koning dat niet dan met diep leedwezen gedaan heeft. **DAHLMANN** is immers groot als geschiedschrijver en als staatkundige; zijne colleges over geschiedenis en staatkunde werden steeds talrijk bezocht, en zijne, door eenvoudigheid, duidelijkheid zonder praal en zuiver als door diep verstand en geschiedkundige waarheid uiteenruisende voordragt, moest allen toehoorder ten hoogste innemen. Een tweeden **Dahlmann**, heeft Göttingen niet meer. Maar op een man, als **Jagen Garm**, kan geheel *Duitschland* zich niet beroemen, in wiens bezit de *Georg-Augusta* Universiteit zich, boven hare gezusters, te eenenmale bevoorrecht zag. Aan *Duitschland* een woord van zijne verdiensten te zeggen, is overbodig; want elk Duitse zal zijne kenner, en elk Duitse, die een vankje nationaliteit bezit, moet dezen man met dankbaarheid vereeren. Op gelijke wijze stond **Ewald** op zichzelf en op hem mogt Göttingen niet anders denken, dat hij in Göttingen geboren en opgevoed was, dat hij in Göttingen onderwees het Duitse en Kerkeleke recht, dat hij de regtsgeleerdheid zijn, voor zoo verre wij weten, voor het oogenblik onbezet, gelijk mede de natuurkunde, welke door **Wacker** werd onderwezen. De zeven hooggeleerden stonden in nauwe betrekking tot elkander. Die de voorrede der Duitse mythologie van **Garnier** gelezen heeft, weet, dat de schrijver en **DAHLMANN** door naauwe vriendschap verbonden zijn. Op gelijke wijze zijn allen aan elkander gehecht. Of niet wellicht der hogeschool van Göttingen nog andere belangrijke verliezen te wachten staan, in eene vraag welke de toekomst alleen beantwoorden moet, en die intusschen voor den roem der *Georg-Augusta* Universiteit angstige bezorgdheid verwekt. Wordt men niet reeds met meerdere verlies bedreigd? **Gauz**, de groote sterrekundige, die men in de Akademische aanspraken den bijnaam van **Summers** gegeven heeft, zal naar men zegt, en zulks is tot nog toe niet ingesproken, eene leeraarsplaats te *Parijs* aannemen. **Gauz** is de schoonvader van **Ewald**, **Lüke** en ook **Ritter**, die eerst sedert weinige weken een hooggeleeraarspost in Göttingen bekleedt, zullen, naar men zegt, vertrekken. Wat zal van al deze lichten der Duitse Wetenschappen worden? Bij al de slagen die de Göttinger Hogeschool ten gevolge der staatkundige gebeurtenissen heeft geleden, heeft zij niet alleen haar naam, maar na nog die *Georg-Augusta* Universiteit hare beroemde Bibliothek, in het jongst afsterven van den hooggeleerden eersten Bibliothek **Russ** werd toegebracht; een verlies te treffender daar nog meerdere betrekkingen aan dezelve, sedert kort opge gevallen, onvervuld zijn gebleven en de hofraad, professor **Bartsch**, die in den laatste tijd, toen **Russ** door zwakte verhinderd werd, de zorg voor de belangen der Bibliothek op zich had genomen, en die ook bestemd was denzelve als Bibliothekaris op te volgen, de jongste gebeurtenissen zich zoober aangetrokken heeft, dat hij ten gevolge daarvan ongesteld is geworden. — Te Dresden is op den 24sten Decemb. 11. in de koninklijke geschiedgietery en in koning tegenwoordig, onder het bestuur van den heer **Seckow** het koloniale monument ter eere van wijlen Koning **Friedrik Augustus**, in metaal gegoten. Hetzelfde zou een gewigt hebben van meer dan 180 ton.

AVARIA. — Omtrent den Duitse reiziger **Russ** was zijn in *Duitschland* buitengewoon lang, dat hij van zijn nogt naar *Kordofan* behouden tot *Gardum*, in het land *Sennar*, teruggekomen was.

De terugreis uit het land der *Nubas*, waar **Russ** tot op 11 noordbreedte naar *Obeid* voortgedrongen is, was zeer bezwaarlijk geweest en, volgens het bericht des reizigers, voor een bijzonder persoon niet te ondernemen, zonder de bescherming van den onderkoning van *Egypte*, gelijk die den reiziger was ten deel gevallen. In *Obeid* was gedurende de aanwezigheid van den heer **Russ** de cholera uitgebroken. In *Gardum* stond de barometer 37 a 38° in de schaduw. De reiziger wilde aldaar drie maanden verblijven, om nog verder zuidwaarts te dringen, in *Gardum* ontmoette hij den vorst **Pachia** **Musru** en den eersten geneesheer der Egyptische vloot, Dr. **Koch**. De vorst **Pachia** reisde naar *Abu Ahvare*, om de puinhoopen aldaar te bezoeken en zoude vervolgens naar *Kahira* terugkeeren.

ENGLAND. — Op den 16den Augustus 11. is te *Londen* overleden de heer **W. DANIELL Esq.**, door zijn veeljarige reizen in Indië en als talentvol schilder, maar vooral beroemd door de uitgave van verscheiden groote plaatwerken, te weten: *Oriental Scenerij*, 6 vol. 1868; *A picturesque voyage to India*, 1801—1814; *voyage round Great-Britain*, 4 vol. 1814—1825; *Animated nature*, 2 vol. en meer andere.

FRANKRIJK. — Door den minister voor het openbaar onderwijs, **SALVANDY** is dezer dagen een besluit genomen, betrekkelijk de organisatie en de werkzaamheden van de geschiedkundige comités, die hun bestaan te danken hebben aan den heer **Guzot**, tijdens deze aan het hoofd van het gezegd departement was geplaatst. In den aanhef van dit stuk wordt gezegd, dat het de bedoeling was geweest van den stichter dier nuttige en nationale instelling, om dezelve te vervolmaken al naar dat de ondervinding de wijzen en middelen daarvoor aan de hand gaf, gelijk dan ook de noodzakelijkheid zich al spoedig had doen gevoelen, om naar het in Juli 1834 ingesteld comité voor de opsporing der oorspronkelijke stukken van de staatkundige geschiedenis en der maatschappij een tweede comité toe te voegen, dat belast wezen zou met de opsporing der documenten van de verstandelijke en zedelijke geschiedenis van Frankrijk; dat dit laatste sedert weder gesplitst had moeten worden en uit hetzelfde een derde comité gevormt, welk dezelve onderzoek zou wijden aan de geschiedenis der kunsten en gedenkstukken; dat nu echter nog de wijsbegeerte, de taal en de wetenschappen overbleven, en deze te onderscheiden bouwstoffen bevatteden, om in een enkel comité door de mannen in eenig vak speciaal ervaren, te worden behandeld. De minister en, wikkende de geschiedkundige comités in betrekking stellen tot het koninklijk Instituut, gelijk de departementale wetenschappelijke maatschappijen tot het algemeen wetenschappelijk middenpunt des rijks, om lange dien weg krachtadiger het beoogd doel te bereiken, had besloten, dat de jaarlijkse teelge voor den historischen arbeid in vijf gelijke deelen zal verdeeld worden en wel voor de volgende vijf comités, te weten: 1°. voor de fransche taal en letterkunde; 2°. voor de geschiedenis, chronijken, charters en opschriften; 3°. voor de wetenschappen; 4°. voor de kunsten en gedenkstukken, en 5°. voor de zede- en staatkundige wetenschappen; die ieder in hunnen afzonderlijken kring zullen werkzaam zijn en de afdeelingen van het fransch Instituut, aan wie zij het naastbij komen, in derzelver arbeid zullen ondersteunen; terwijl zij voorts, door tusschenkomst van den minister voor het openbaar onderwijs, met de overige in het rijk bestaande wetenschappelijke maatschappijen zullen in betrekking staan. Onder goedkeuring van den minister zullen gezegde comités hunnen arbeid regelen, zorge dragen, zooveel als hen aangaat, voor het behoud der grafische gedenkstukken, handschriften, medailles, opschriften oec.; zij zullen een paleographisch hand- en woordenboek en voorts historische gedenkstukken uitgeven; aan de Akademien of afdeelingen van het Instituut zullen zij kennis geven van de gedenkstukken ontdekkingen en van hetgeen ter uitgave is bestemd; zij zullen de Maatschappijen der departementen inlichten omtrent de gedenkstukken plaatsen, oorsprongen, ontdekkingen, en omtrent de uitgaven die ter opheffing van twi-felachtige en belangrijke punten der geschiedenis strekken; zij geven hunne mening te kennen over de ondersteuning van regeringswege te verbieden aan werken betrekkelijk de vaderlandsche geschiedenis, enz. Elk comité zal nu twaalf a vijftien leden bestaan; zij zullen zich van den 1sten November tot den 30sten Juni ieder jaar, tweemaal elke maand, in het hotel van het departement van het openbaar onderwijs te *Parijs*, vereenigen; jaarlijks zullen de presidenten der comités aan den minister eene voordragt doen nopens de eervolle belooningen die wegens bijzonderen arbeid den leden van de maatschappijen in de departementen of van de comités toekomen mochten, terwijl zindelijk de minister jaarlijks aan den koning en de kamers een verslag van den arbeid der comités doen zal, met overlegging der door hen uitgegeven stukken. De thans benoemde presidenten der vijf comités zijn: de heeren **Villermé**, **Saunders** en **Saunders**, **Thiers**, **Quicherat** en **Quicherat**. — Het comité door den directeur-generaal van het bestuur der wetenschappen en wegen, belast met de uitgave van de *Annales des ponts et chaussées*, heeft den eersten prijs toegekend aan eene *Mémoire* over de ijzeren spoorwegen; waarvan de schrijver was de verdienlijke, onlangs overleden, ingenieur van het bruggen- en wegen-wet, de heer **Navarre**. — De heer **Cassan**, hydrographisch ingenieur en voormalig tweekoning der Polytechnische school, heeft dezer dagen eene geodesische *memoire* uitgegeven, waarin hij, ter verbetering van het tot heden gevolgd gebruik, om bij elke driehoeksmeting op het terrein eene basis van eene rechte uitgestrektheid te meten, nieuwe, zoo hij vermenst, afdoende middelen voorstelt, om die basis te vinden, te zij door de regeltrekke-meting, te zij door middel van de afstand van het gelaad te zij door astronomische opmetingen.

NEDERLANDEN. — Blijkt den onlangs te Amsterdam verschenen *Studenten-Almanak* bedraagt het getal studerenden aldaar thans 129; als aan het Athenaeum illustre: in de regten 33; godgeleerdheid 25; medioynen 25; letteren 2; wijsbegeerte 1; letteren en regten 7; letteren en godgeleerdheid 1; letteren en wijsbegeerte 1; godgeleerdheid en regten 1. Aan de seminariën: Evangelisch-lutherschen 7; lutherschen en letteren 2; herstelde lutherschen 2; doopgezinden 17; remonstranten 5. — Bijna in iedere provincie van ons vaderland bezit men zijnen volks almanak. Ook ons gewest tot heden hiervan verstoken, zal zich eerlang over het bezit van eenen *Noord-Brabandschen volks-almanak* kunnen verheugen; eene onderneming die door de uitgeverijdezer wordt ondernomen; zullende deze Almanak door doeltreffenden geschied- en letterkundigen in houd, welke niets bevatten zal dan hetgeen de provincie welve betreft, zoo wel als door de uitvoering, met de reeds bestaande kunnen wedijveren.

GEORGIE.

Onder het overgroot aantal volkstammen die het Russische keizerrijk bewonen, trekken vooral de Georgiers in vele opzichten opzandacht. Tot op den tijd van *Alexander den Groote* maakten zij een deel van het Armenische rijk uit, doch werden later daarvan losgescheurd. Een tijd lang werd Georgie door eigen vorsten geregeerd, die onder Romeinsche opperheerschappij stonden, en werd later, ten tijde der Sassaniden, aan Perzië afhankelijk gemaakt. Tot een vorstendom verheven, was het te zwak om zijne onafhankelijkheid tegen magtigere naburen te verdedigen, en moest uit dien hoofde bestendig voor vijandelijke aanvallen bloot staan. In zulk een toestand van zaken, was het der beschaving niet mogelijk, in dit land eenige belangrijke vorderingen te maken; maar desmettenis treft men van zeer vroege tijden af reeds sporen van beschaving in hetzelfde aan. Reeds in de vierde eeuw onzer jaartelling omheldden de Georgiers het christendom, en van dit tijdstip dateren ook hun, door den geleerden Armenier *Mesrop* (of *Mesrope*) uitgevonden alfabet, benevens eene bijbel-vertaling en nog verscheidene andere godsdienstige geschriften. Het Mierolsche alfabet wordt nog, onder den naam van „Priesterschrift,” voor boeken van godsdienstigen aard gebezigd; terwijl men zich sedert de tiende eeuw, voor algemeen gebruik van het meer eenvoudige zuigenaamde „soldaten schrift” bedient. De eigendommelijke tijdrekening der Georgiers, met *cyclen*, ieder van 532 jaren, getuigt dat zij reeds in de achtste eeuw astronomische kennis bezaten. Ook in de bouwkunde hadden zij reeds vorderingen gemaakt; aan de Byzantijnsche bouwstijl, die door hen was aangenomen, wisten zij weldra eenen perspronkelijken nationalen vorm te geven. — Gedurende de kruistogten werd er voor de Georgiers een roemrijk tijdperk geopend, de kern der mahomedaanische krijgsmacht was naar de heilige oevers der Jordaan getogen; om tegen de helden der Christenheid te veld te trekken; die derwaarts gestroomd waren om het kruis weder op te rigten. Dit maakten de Georgiers zich ten nutte om de Muzelmannen, over den Kaukasus heen, in den rug aan te tasten. Het einde der twaalfde eeuw, toen Georgie door Koningin *Thamar* geregeerd werd; was een roemvol tijdperk voor hetzelfde; de voornaamste wapenfeiten van dien tijd werden door den toemalst bekende dichter *Kochachvili-Chudoe* in zijnen heldendicht *Thamariants* bezongen. Uit hetzelfde tijdperk is het dichtstuk van *Rus. Kephys* *Thaomani* (de Partherheid) afkomstig, hetwelk nog heden ten dage de geestdrift zijner landgenooten ten top voert. Om dien tijd werd ook nog eene „verklaring der platonische wijsbegeerte,” in het Georgische vertolkt. Na den dood van Koningin *Thamar* werd het ongelukkige Georgie door de Tartarsche horden van *Dschengis-Chan* overstromd; en zoo werd alles verwoest en de letterkunde bleef in hare kindschheid. De Georgische taal, (*Mkredvuli*) oorspronkelijk uit Armenisch; met Grieksche, Latijnsche en Perzische woorden vermengd, bestaande, werd door het achtervolgelyk aannemen van tartarsche, turkse en russische woorden nog meer verbasterd. Nog bestaat er geene volledige spraakkunst van dezelfde; het in het midden der vorige eeuw in het licht verschenen lexicon van den Sultan *Arbaliani* is niets minder dan de volledige. Van de 13de tot de 18de eeuw viel er niets in het gebied der georgische letterkunde voor, dan de vertolking van eenige armenische kronieken, en sommige perzische dichtstukken, onder welke zich *Rustams* heldendaden, brokstukken van *Farhad's* *Sahab-Namih*, enz. bevinden. In de 18de eeuw verschenen er twee geschiedkundige werken, het een van *Wachtang-Zar*, die tot aan het jaar 1725 in Tiflis regeerde; het ander, van *Vachutskhi*, hetwelk met het verhaal van den Zondvloed begint en tot op 1755 doorloopt. Beide werken vsmelen van overleveringen en volksvertellingen; maar hebben daartoe eene hooge waarde, daar zij vele overoude gebeurtenissen met de meeste getrouwheid aan het nageslacht overleveren. Door *Wachtang-Zar* is ook nog eene verzameling van mozaïsche, grieksche, armenische en nationale wetten verzameld geworden; die overal de sporen van haren middeleeuwschen oorsprong draagt. De straffen van allerlei aard die op de zwaarste misdrijven, zelfs op doodslagen, gesteld waren konden voor geld worden afgekocht; het bedrag was hooger of lager naar gelang van den rang dien de vermoordde bekleedde. Godgeleerden zoo als: de vaur- en waterproef, de tweegevechten werden als wettige rechtuitbreken vastgesteld. — Bijzonder belangrijk zijn de talrijke inscriptien welke men in de georgische kerken en kloosters aantreft. Merkwaardig vooral is het jaartal 1003, hetwelk men in de kathedraal van Kuthatis als datum harer stichting ziet prieten, dat hetzelfde met zoogenoemde anabasis (eigenlijk

indische) cijfers geschreven is; terwijl men reeds vrij algemeen heeft aangenomen dat de Arabieren zich van die cijfers niet voor in de 12de eeuw zouden bediend hebben. — De St. Petersburgsche akademie van wetenschappen is voornemens eerlang eenige der bedoelde inscriptien indruk te doen verschijnen.

Graanmarkt te Amsterdam.

VAN VRIJDAG 5 JANUARIJ.

TARWE. — Stil; alleen gedaan: 122 pd. o. Wiemar f 129 pd. o. Zeuws. f 238, beide bij gerijven.

ROGGE. — Met goeden handel, tot vorige prijzen: 114 pd. o. ged. f 140; 117 pd. Pruis. f 160; 124, 125 pd. n. Overijs. f 152, 154; 121 pd. n. Drentsche f 146; 119 pd. o. en n. dito f 143; 113 pd. o. Libau f 142, alle bij partijen.

GARST. — In een doen, 100, 101 pd. n. Vr. zomer f 200, 103; 98 pd. n. dito winter f 95.

HAVER, en BOEKWET, — Zonder handel.

Z A A D M A R K T.

RAAPOLIE en LIJNOLIE. — Beide iets williger: Per 6/w f 32; vliegend f 30, 31; Mei f 30 1/2, 1/2.

LIJNOLIE. — Per 6/w. f 27 1/2; vlieg. f 26 1/2; 1º April f 26 1/2; 1º Mei f 27.

HENNEPOLIE. — Per 6/w. f 50 1/2; Vlieg. f 29 1/2.

RAAPKOEKEN. — f 52 a 58.

LIJNKOEKEN. — 8 a 10 1/2.

Ter Amsterdamsche beurs van gisteren (5 Januarij) werden verhandeld: Ned. Werk. Schuld. 2 1/2 pCt. 53, dito 5 pCt. 101 1/2; Kansb. 22 1/2; Amort. Sijnd. 4 1/2 pCt. 93 1/2; Handelsm. 172, 171 1/2; O. Indie 5 pCt. 99 1/2, 1/2; Ardoins 85 a 101 1/2; Mei. 5 pCt. 101; Brak. 70 1/2, 70.

* Die iets te vorderen heeft of verschuldigd is aan wijlen den Heere W. C. DU TOIT, te Breda op 2000, gelieve daarvan opgave of betaling te doen, ten overblijfselhuize aldaar, franco voor 15. Januarij 1838.

UIT DE HAND TE KOOP.

op voordeelige Konditien.

Eene kapitale onlange verworvene **BIERBOUWERIJ**, **MOETERIJ**, **HPIZINGE**, **SCHUREN**, **STALLEN**, **W. GEN. HUIS** en verdere **TIMMER**, **HOP**, **BOOMGAARDEN**, **ERVE**, met 4 Bunder, 68 Roeden **ZAAILAND** daar toe behoorende, en gelegen op het **Hoevensche Moleneind**, onder de **Haghen**, **Kanton Oudenbosch**, **Provincie Noord-Brabant**, waarin sedert onheugelijke tijden met goed succes de **Affaire** is uitgeoefend en nog wordt.

Te bevragen bij den Eigenaar **BERNARDUS VAN AERDT**, te **Haeven**, en bij den Notaris **J. A. VAN BREDA**, te **Oudenbosch**.

STOOMPAKET-VAART

TUSSCHEN

ROTTERDAM EN LONDEN.

De Stoompaketten der General Steam Navigation Company, in dienst van het General Post-Office te Londen, vertrekken bij open water van Rotterdam.

Woensdag, 10 Januarij, des morgens ten 10 ure.

Zaterdag, 13 „ „ „ middags „ 12 „

De vaart der Rivieren gestroomd zijnde, zal eene geschikte gelegenheid ten vervoer der Passagiers (voor hunne kosten) naar **Hellevoetsluis**, **Brielle** of **Scheveningen** worden aangeboden, waarvan het vertrek alsdan van Rotterdam is bepaald op

Woensdag, 10 Januarij, des morgens ten 7 ure.

Zaterdag, 13 „ „ „ „ „ „ „ „

Nadere inlichtingen te bekomen bij **W. SMITH & Co.** en bij de Agenten **P. A. VAN ES**.

STOOMBOOTEN

WILLEM DE EERSTE en

KONINGIN DER NEDERLANDEN.

Varende in het Beurt-veer tuschen **NIJMEGEN** en **ROTTERDAM**, vier weken.

Van **NIJMEGEN** naar **ROTTERDAM** en **HAARLEM**.

Ieder Zondag, Dinsdag en Donderdag.

Des morgens ten 7 ure, en des avonds ten 6 ure.

Van **ROTTERDAM** naar **NIJMEGEN**.

Ieder Maandag, Woensdag en Vrijdag.

Des morgens ten 6 ure.

Nadere Informatien worden gegeven te Nijmegen ten Kantore der Onderneming aan de Waal, te Tiel bij **J. DEERNS**, te Bommel bij **G. VAN DRIEN**, te Gercum bij **L. DE BRAR**, te Dordrecht bij **G. SMITS** aan den Riedijk, te Rotterdam bij **M. SPRUYT**, te Delft bij de Erven **RODENBURG**, en te 's-Hage bij **L. STAAK**.